

[Socialministeren.]

bejdssøgende Personer i hele Landet i Slutningen af November fik kun de 29 681 Arbejdsløshedsunderstøttelse; altsaa pr. 1. December var der 16 123 eller 35 pCt. af de arbejdssøgende, der ingen Arbejdsløshedsunderstøttelse fik. Og nu er Forholdet jo det, at saa længe Arbejdsløsheden er faldende i et Samfund, er der stadig en vis Chance for den enkelte for at faa Beskæftigelse, men i samme Øjeblik Arbejdsløsheden stadig er stigende, er Chancen for den, der allerede har gaaet arbejdsløs længe, til at faa Arbejde skudt yderligere ud i det uvisse. Hans Hjælp er brugt op, hans Situation bliver lidt efter lidt mere og mere haabløs. Derfor er, hvis man ser menneskeligt paa Forholdene i Øjeblikket, disse meget mere alvorlige, end det fremgaar af selve Tallene for Arbejdsløshedens Størrelse.

Saaledes som disse Forhold altsaa ligger, maatte det være Regeringen magtpaaliggende hurtigst muligt at udarbejde et Forslag, der kunde hjælpe disse mange arbejdsløse over de værste Vanskeligheder i indeværende Vinter. Men netop af samme Grund, for at faa dette Lovforslag hurtig gennemført, maatte jeg udarbejde det saaledes, at det kunde forventes at blive vedtaget hurtigt af den høje Rigsdag, og for at opnaa dette er der — som en Gennemgang af Lovforslaget med Bemærkninger vil vise — taget vidtgaaende Hensyn til de Indvendinger, som fra de Partiers Side, der har Flertallet i Landstinget og dermed politisk Magt til at standse disse Forslag, blev gjort gældende i Fjor ved Behandlingen af de tilsvarende Forslag. Disse Indvendinger vil findes i Folketingsudvalgets Betænkning af 22. November 1929. Nogle af disse Indvendinger fra Oppositionens Side vil ikke kunne fremføres i Aar, saaledes Venstres Paastand om, at Arbejdsløsheden neppe kan siges at være af en kriseagtig Karakter, idet Forholdet, som jeg allerede har gjort opmærksom paa, i Aar netop er langt værre og de nærmeste Fremtidsudsigter ikke lyse. Ej heller kan man i Aar henviser til, at Arbejdsløshedskasserne burde oprette Krisekasser, thi disse maa jo vente, til Regeringens Forslag om Arbejdsløshedsforsikring med de øgede offentlige Tilskud er gennemført. Der er intet Menneske, som kender noget til Forholdene, der tror paa den fjerneste Mulighed for i Øjeblikket at faa gennemført blot en eneste Krisekasse af Arbejdsløshedskasserne selv uden en ændret Arbejdsløshedslovgivning. Til de

andre i Betænkningen anførte Indvendinger om, at Ikke-Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne var udelukkede fra Hjælpen, om Lovens Begrænsning, om Arbejdsløshedsfondens Overbebyrdelse, om Mangel paa Kontrol m. v. — til disse Indvendinger har jeg taget Hensyn, saaledes som jeg nu kort skal vise, idet jeg i øvrigt henviser til de udførlige Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget.

Lovforslagets § 1 omhandler alene Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser og gaar ud paa, at til arbejdsløse, der er Medlemmer af disse Kasser, men som har opbrugt Understøttelsen saavel fra Arbejdsløshedskassen som fra dennes Krisefond — der er jo 6 Kasser, der har Krisefonds —, samt til arbejdsløse Medlemmer, for hvilke Retten til Understøttelsen af Kassen er ophørt eller endnu ikke indtraadt, kan der ydes Hjælp af vedkommende Opholdskommune. Om Begrundelsen for denne Udvidelse af Hjælpen til ogsaa at gælde andre Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne end dem, der i Øjeblikket har opbrugt Understøttelsen, skal jeg henviser nærmere til Bemærkningerne. Den samlede ugentlige Hjælp til Arbejdsløshedskasemedlemmer kan ikke overstige den Understøttelse, som de paagældende vilde kunne kræve af Arbejdsløshedskassen. Hjælpen skal ydes for samme Antal Dage pr. Uge som Kassens vedtægtsmæssige Understøttelse; den kan ikke ydes i mere end 70 Dage i alt. Jeg har saa tilføjet en Bestemmelse om, at der til Medlemmer, der oppebærer Understøttelse af en Arbejdsløshedskasses Krisefond, som Tillæg kan ydes en Hjælp, der pr. Dag svarer til Forskellen mellem Kassens ordinære Understøttelse og Krisefondsunderstøttelsen, idet de Kassers Medlemmer, som har paataget sig den økonomiske Byrde, som Oprettelsen af Krisefonds paalægger dem, jo ikke bør stilles ringere end de andre Arbejdsløshedskassers Medlemmer. Man har derfor fundet det stemmende med Billighedshensyn at foreslaa, at disse Medlemmer i den Tid, de oppebærer Krisefondsunderstøttelsen, der efter § 19 i Loven af 1. Juli 1927 ikke kan overstige $\frac{2}{3}$ af Kassens ordinære Understøttelse, skal have Adgang til i Henhold til denne Lov at faa Forskellen udbetalt som Tillæg.

§ 2 omhandler saa Hjælpen til de arbejdsløse, der ikke er Medlemmer af Arbejdsløshedskasser, og det bestemmes, at der til disse arbejdsløse ligeledes kan ydes Hjælp af vedkommende Opholdskommune, dog at Hjælpen skal være lavere end den